

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.886 van 7 juni 2000

A. 81.716/VI-14.915

In zake : **de gemeente Schaarbeek,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 23 december 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Schaarbeek de nietigverklaring vordert van :

1. het besluit van 21 augustus 1998 van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd voor plaatselijke besturen, waarbij de termijn waarbinnen hij zich moet uitspreken over het besluit van 24 juni 1998 van de gemeenteraad van Schaarbeek tot vaststelling van de bezoldigingsregeling van het gemeentepersoneel wordt verlengd tot 30 september 1998;
2. het besluit van 30 september 1998 van dezelfde Minister-Voorzitter waarbij het genoemde besluit wordt goedgekeurd, met uitzondering van artikel 17 van die bezoldigingsregeling;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 maart 2000;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. JASPAR, loco Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Schaarbeek de bezoldigingsregeling van het gemeentepersoneel op 24 juni 1998 heeft aangenomen; dat artikel 17 van die regeling bepaalde dat vroegere dienstverrichtingen die verband houden met het beklede ambt volledig in aanmerking werden genomen;

Overwegende dat de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bij besluit van 21 augustus 1998 de termijn waarbinnen hij uitspraak moet doen over het genoemde besluit heeft verlengd tot 30 september 1998, op de grond dat "de verlenging van die termijn noodzakelijk is om de bezoldigingsregeling volledig te onderzoeken"; dat dit besluit het eerste onderwerp van het onderhavige beroep is;

Overwegende dat de Minister-Voorzitter op 30 september 1998 een besluit heeft uitgevaardigd dat het tweede onderwerp van het onderhavige beroep vormt en waarbij het gemeenteraadsbesluit van 24 juni 1998 wordt goedgekeurd, met uitzondering evenwel van het voormelde artikel 17 van de bezoldigingsregeling; dat dit besluit als volgt gemotiveerd is:

" Overwegende dat deze beslissing genomen werd in uitvoering van de omzendbrief van 28 april 1994 betreffende het Sociaal Handvest, die een harmonisatie van het administratief statuut en een algemene weddeherziening beoogt voor het personeel van de plaatselijke besturen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat de omzendbrief de grenzen aangeeft waarbinnen dit kan gebeuren; dat in dit opzicht, deze richtlijnen dan ook een geheel vormen en dat dus niet kan aanvaard worden dat van belangrijke basisprincipes wordt afgeweken, zeker niet wanneer daarvoor geen enkele motivering wordt gegeven; dat de omzendbrief tot doel heeft de uitvoerbaarheid van de algemene herziening van de weddeschalen op financieel vlak te verzekeren en een gezonde financiële toekomst van de plaatselijke besturen van Brussel-Hoofdstad niet in het gedrang te brengen;

Overwegende dat het Sociaal Handvest voor het aanrekenen van vroeger gepresteerde diensten een fundamenteel verschillende behandeling voorziet naargelang deze werden gepresteerd in de openbare dan wel in de privé-sector, zoals blijkt uit het punt 8.4. van de omzendbrief;

Overwegende dat artikel 17 van het gelaakte gemeentelijk reglement geen rekening houdt met dit wezenlijk verschil, aangezien dit artikel de volledige valorisatie voorziet van de gepresteerde diensten, die verband houden met de beklede betrekking;

Overwegende dat bedoeld artikel door de erkenning zonder onderscheid van elke dienst die verband houdt met de betrekking, een parallel nuttigheids criterium invoert voor de erkenning van diensten die zowel in de privé als in de openbare sector werden gepresteerd, terwijl een dergelijk criterium in het Sociaal Handvest enkel voorzien is voor diensten gepresteerd in de privé-sector;

Overwegende dat in dezen voornoemd artikel van het reglement in strijd is met de omzendbrief van 28 april 1994, niet enkel omwille van het ontkennen van het bestaande verschil in behandeling inzake aanrekening van de diensten gepresteerd in de privé of openbare sector voor de geldelijke anciënniteit, maar tevens omdat bedoeld artikel zodoende een bijkomend criterium invoert voor de erkenning van de diensten gepresteerd in openbare dienst;

Overwegende dat luidens punt 8.4. van de hogervermelde omzendbrief van 28 april 1994 arbeidsprestaties uit het bedrijfsleven, volledig kunnen worden aangerekend indien deze rechtstreeks en op onbetwistbare wijze nuttig zijn voor de beklede betrekking;

Overwegende dat deze erkenning een publieke, algemene machtiging vergt vanwege de toezichthoudende overheid in verband met de voor een bepaalde betrekking vereiste beroepservaring; er werd voorzien dat de lijst met de nuttige ervaringen door middel van omzendbrief zal worden meegedeeld;

Overwegende dat tot nu toe geen omzendbrief houdende de lijst van de nuttige ervaringen is meegedeeld;

Overwegende dat de in de private sector verrichte diensten in het nieuw stelsel zoals beschreven door het Sociaal Handvest niet in aanmerking mogen worden genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit;

Overwegende bijgevolg dat de beraadslaging voor wat bovenvermelde punten betreft, het algemeen belang schaadt";

Het besluit van 21 augustus 1998

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt, voorzover de verzoekende gemeente niet bewijst dat de beslissing om het beroep in te stellen genomen is door haar daartoe bevoegde orgaan;

Overwegende dat uit de stukken die de verzoekende partij heeft overgelegd, blijkt dat de gemeenteraad bij zijn besluiten van 16 december 1998 en 20 januari 1999 het college van burgemeester en schepenen weliswaar gemachtigd heeft om bij de Raad van State enerzijds een beroep tot nietigverklaring van het besluit van 21 augustus 1998 en anderzijds een beroep tot nietigverklaring van het besluit van 30 september 1998 in te stellen, maar dat college zich op 1 december 1998 ertoe beperkt heeft te besluiten om alleen tegen laatstgenoemd besluit een dergelijk beroep in te stellen; dat daaruit volgt dat dit beroep niet-ontvankelijk is in zoverre het tegen het besluit van 21 augustus 1998 gericht is, aangezien de krachtens artikel 270, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet bevoegde overheid niet binnen de wettelijke termijn van zestig dagen besloten heeft om beroep aan te tekenen tegen dat besluit;

Besluit van 30 september 1998

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie opmerkt dat de gemeenteraad bij een nieuw besluit van 15 september 1999 het omstreden artikel 17 van de bezoldigingsregeling heeft gewijzigd ter wille van de overeenstemming met de circulaire van 7 juni 1999 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de valorisatie van de vroeger gepresteerde diensten; dat volgens haar daaruit volgt dat "de betwiste bepaling niet langer in tegenspraak is met de aanbevelingen die de toezichthoudende overheid in haar nieuwe circulaire heeft gedaan" en dat de nietigverklaring van het besluit van 30 september 1998 de verzoekende gemeente bijgevolg niet meer van nut kan zijn, aangezien dat besluit haar geen nadeel meer berokkend; dat ze dus aanvoert dat, aangezien de verzoekende partij "geen dadelijk belang meer kan laten gelden, er geen grond meer is om uitspraak te doen";

Overwegende dat daadwerkelijk uit een besluit van 15 september 1999 van de gemeenteraad van Schaarbeek, overgelegd door de verwerende partij, blijkt dat die raad het volgende besloten heeft :

" Artikel 17 van het geldelijk statuut van het gemeentepersoneel als volgt vast te leggen :

De diensten met volledige prestaties uitgeoefend in de openbare sector worden volledig gevaloriseerd voor de berekening van de wedde.

De diensten met volledige prestaties uitgeoefend in de privé-sector worden gevaloriseerd ten belope van maximum 6 jaar voor de berekening van de wedde voor zover ze nuttig geacht kunnen worden ter uitoefening van de functie.

De bepaling betreffende de valorisatie van de gepresteerde diensten in de privé-sector is van toepassing op de beambten die rechtstreeks in het nieuwe organiek stelsel vanaf 1 juli 1998 werden aangeworven";

dat dit besluit, waarin wordt verwezen naar de nieuwe voormelde circulaire van 7 juni 1999 betreffende de valorisatie van de vroeger gepresteerde diensten tot wijziging van de omzendbrief van 28 april 1994 betreffende het Sociaal handvest zoals bedoeld onder punt 8.4, met de volgende redenen is omkleed :

" Overwegende dat krachtens deze nieuwe omzendbrief de in de privé-sector gepresteerde diensten voor iedereen gevaloriseerd kunnen worden ten belope van maximum 6 jaar;

Overwegende dat deze diensten gevaloriseerd kunnen worden voor zover deze nuttig geacht kunnen worden ter uitoefening van de functie;

Overwegende dat een overgangsperiode dient te worden voorzien in afwachting van het arrest van de Raad van State en onverminderd het ingediend beroep";

Overwegende dat, zoals de procesvoering op tegenspraak vereist, de debatten moeten worden heropend, de auditeur-rapporteur verzocht moet worden om een aanvullend verslag op te maken en de partijen de gelegenheid moeten krijgen om hun standpunt uiteen te zetten over de exceptie die de verwerende partij in haar laatste memorie heeft opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken.

De partijen beschikken vanaf de kennisgeving van dat verslag over een termijn van vijftien dagen om een memorie in te dienen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeven juni tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.